D E U T S C H E W O C H E N R E D I G T.

B u d a k e r Oszkár soroni lelkész német igehirdetése: Csütörtök./9.Tr.hetében/ 1 9 5 1.julius 25. reggel 8h-kor

"Ezs. 40, 27-29."

Kedves Gyülekezet! Az Urban szeretett Testvéreim!

A Szentirásban Ezsaiás rófétának 40.fejezete egyike a legszebb, legdrágább gyöngyöknek. Mert arról van benne szó, hogy az Ur eljön né e megváltására: "Imé, az Ur Isten jó hatalommal és karja uralkodik... Mint ásztor, nyáját ugy legelteti, karjára gyüjti a bárányokat és ölében hordozza."/V.10a.11a./ Azután a fejezet második felében a róféta az Ur összehasonlíthatatlan erejéről és hatalmáról ir, amely erő és hatalom né e megvédésére, megoltalmazására szolgál:"O, aki kihozza seregöket szám szerint, mindnyáját nevén szólitja; nagy hatalma és erőssége miatt egyetlen hijok sincsen."/V.26b./ Ebből a fejezetből való tehát szentigénk. Az üzenete a számunkra az, hogy mi is magasba emelve szemeinket meglássuk, hogy örökkévaló Isten az Ur. Mert ha ezt meglátjuk és szivből vallani tudjuk, akkor meg fogjuk ta asztalni és át fogjuk élni azt a megdönthetetlen igazságot is, hogy

az Ur erőt ad a megfáradottnak.

/Der Herr gibt dem Müden Kraft/

1./ Vagy minket is illet a szemrehányás: "Hát nem tudod-é és nem hallottad-é, hogy örökkévaló Isten az Ur?" És szólunk mi is ugy, mint ahogyan szólt akkoriban Izrael: "Ügyemmel nem gondol Istenem?!" Vagyis hogy Isten nem törődik velem, kisemmiz, és nem kérdezi, hogy megy dolgom, mim van, szegény vagyok-e, vagy gazdag, boldog vagyok-e, vagy boldogtalan. Ha ilyen gondolataink támadnak és ilyen szavak lo ódznak ajkunkra, testvéreim, akkor bizony j o g g a l illet minket ez a szemrehányás! És ha valaki igazán őszintén tekint szive mélyébe, be kell vallania legalább saját magának, saját maga előtt, hogy sokszor ugy áll a dolog, hogy teljesen lemond Istenről, az ő jelenlétéről, mindenhatóságáról és szeretetéről, és hitetlenkedik, hütlenkedik, sőt nem egyszer zugolódik és lázadozik Ellene, mert hát nem ugy történt, ami történt, ahogyan ő szerette volna. Nos, melyikünk mondhatja hát, hogy nem őt illeti ez a szemrehányás? Melyikünk mondhatja önmagáról, hogy sziklaszilárdan áll a hit ala ján? És melyikünkben még nem támadtak volna ilyen gondolatok, hogy Isten vele ezentúl már nem törődik, hanem magára hagyta, engedi járni a maga útján és kiszolgáltatja gonosz lelkeknek, akik folyton a vesztére tör-

nek? Szeretteim, alázkodjunk csak meg szé en ez előtt a szemrehányás előtt, amely felénk is hangzik: "Hát nem tudod-é és nem hallottad-é, hogy örökkévaló Isten az Ur, aki teremté a föld határait?"

Tudásról és valaminek a meghallásáról van itt szó! Mi emberek sok mindent tudunk, sok mindenről hallunk. Tudunk olyan dolgokról, aminek igazán semmi hasznát nem veszünk, legalább is nekünk nincs belőle hasznunk. És fülünket olyan dolgok meghallására is hegyezzük, amelyek csak ártalmunkra vannak, szivünk-lelkünk tisztaságát beszennyezik, fertőbe taszitanak. És tudunk, hallunk olyasmiről, ami igazán felemeli lelkünket, amikor különböző tudományokkal foglalkozunk és be illanthatunk egy-egy müvészeti ág titkaiba, l. a festészet, a költészet, vagy a zene szélesskáláju világába. Boldog az az ember, aki ebből a gazdag világból sokat tud és sokat hall. De százszor és ezerszer boldogabb, aki még ennél is többet tud és többet hall! Boldog, ezerszer boldog, aki a legfontosabbról tud, a legfontosabbról hall! Ezerszer boldog, aki az Isten igéjéről tud és azt hallja! Azt, hogy örökkévaló az Isten, vagyis aki tegna és ma és mindörökké ugyanaz,/Zsid.13,8./ akié az uralom, a hatalom, akié ez a világ, ez a föld, hiszen Ő teremtette azt, benne az embert is. Boldog, százszor és ezerszer boldog, aki ebben hinni tud, aki ezt kételkedés nélkül elfogadja. Mert Isten, aki ezt a világot teremtette, mindenkor ezzel a világgal van, és azon, hogy meg is maradjon, benne az ember is. Igen, amit Ő teremtett, azt meg is tartja és nem huzódik vissza, nem fárad el és nem lankad el, hanem szüntelenül gondoskodik teremtményeiről. Oh, hányszor hallottad te már ezt a beszédet! Nos és? Van hited? Tudsz hinni? Testvérem, alázd hát meg magad ez előtt a szemrehányás előtt és nyisd ki szemedet és lásd meg, hogy örökkévaló Isten az Ur!

2./ Mert ha ezt meglátod, ha ezt hiszed, csodálatos módon meg fogod ta asztalni saját életedben azt a valóságot is: hogy az Ur ad erőt a megfáradottnak. Ha viszont még nem ta asztaltad volna ezt meg, akkor most meghallottad és megtudhatod, hogy ez nem üres beszéd, nem álmodozás, nem hallucinációk játéka csu án, hanem ez valóság! És ezt át lehet élni! Te, ugy-e sokszor elfáradsz? Nem is tagadod. Elfáradsz kemény fizikai munka után, és ilyenkor öröm a számodra, ha ihenhetsz, ha nyugodtan aludhatsz. Szeretteim, mi mindnyájan a fáradtság és megterheltség törvénye alá vagyunk vetve. A fáradtság kellemetlen érzés, nem valami jól eső az ember számára.

De a testi fáradtságnál rosszabb és kinzóbb a l e l k i fáradtság. Mert ha lelkileg fáradtak vagyunk, akkor mindent sötétnek látunk magunk előtt és magunk körül, és még a reménynek egyetlen fénysugara sincs miben-nünk, sem edig életkedv nem állit minket tal ra, hogy munkánkat, feladatainkat zavartalanul tovább tudjuk végezni. És ha lelkileg fáradtak vagyunk, nem is érdekel minket semmi, akár mi is történik körülöttünk, mert a sok csalódás, kudarc, vagy esetleg veszteség, amely minket ért, teljesen orba sujt, végké en megbénitja minden idegszálunkat. Ezt a szomoru álla otot lelki válságnak is nevezzük. És aki ennek ál-

dozatul esik, abban egyre jobban hal ki az élet, az egyre inkább rohan a pusztulás felé és - elveszett ember, a szó legszorosabb értelmében elkárhozott ember! Neked azonban nem kell annak lenned! Te lehetsz megmentett ember, aki ebben a lelki válságban, ebben a lelki fáradtságban is megtalálja az erőt és vigaszt, mert hiszen feléd hangzik Isten igéje: Ő ad erőt a megfáradottnak! És ha ezt egy ószövetségi ember tapasztalta meg és élte át boldog ujjongások közepette, mennyivel inkább tapasztalhatjuk és élhetjük ezt át mi, akik az ujszövetség gyermekei vagyunk! Akik megismertük az Urat a Jézus Krisztus személyében, Aki hozzánk ma is igy szól: "Jöjjetek én hozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterheltettetek, és én megnyugosztlak titeket!"/Máté 11, 28./ Én erőt adok, olyan erőt, amivel szárnyra kelhetsz, futhatsz és nem lankadsz meg, járhatsz és nem fáradsz el. Én az erőtlen erejét is megsokasitom, hogy általa megszégyenitsem az erőseket, és kiválasztom Magamnak a világ nemtelenneit és megvetettjeit, hogy általuk a valamiket megsemmisitsem!/I.Kor.1,27b.28./ Igen, Isten szeme mindenkor nyitva van a Jézus Krisztus szeretetében, aki megtartja az övéit, megvigasztalja az övéit nemcsak szóval, hanem cselekvéssel, aktivitással bátoritja megfáradt lelküket ugy, hogy egyszerüen nekik adja az Ő erejét, saját hatalmát, amellyel ők is rendelkezhetnek és diadalmaskodhatnak, győzhetnek minden gonosz és minden ellenség felett! Szeretteim, ebben bizzunk megdönthetetlen bizonyossággal. Abban, hogy legterhesebb, legsötétebb napjainkban is v a n erőnk elég, mert adja nekünk az örökkévaló Isten, aki a Jézus Krisztusban mindenkinek Ura és Megváltója.

Befejezésül pedig hadd mondjam meg még azt, hogy senki közülünk ne ringassa magát abban a tudatban, amikor hallja az igét: Ő ad erőt a megfáradottnak, hogy a keresztet, amelyet eddig hordozott, most egyszerre csak lekerül a válláról és ezentúl könnyedén, gond nélkül járja majd a maga utját. Nem! Hanem lesz keresztet továbbra is a vállán, csakhogy ez alatt a kereszt alatt Isten megkönnyiti a nehéz utat, hogy tovább tudjon járni és a sok tövis közt meglássa a rózsákat, amelyek feléje árasztják az uj élet, a terhektől megkönnyebbült élet kellemetes illatát, és amely rózsák megmutatják annak az uj életnek szépségét, boldogságát, amelyet - ha Beléje vetjük minden bizodalmunkat - el lehet érni. A kegyelmes Isten adja, hogy erre a boldogságra mindannyiunk eljussunk!

Ámen!

/N.K.O. németnyelvü jegyzete és forditása./